

liman III

slavko almažan

NERAVNOTEŽA

Okoštali simboli Poetski izrazi
Fikcije Temperament Drugo
Zašto da ne kažem Drugo

Ona dolazi Mirišjava i sita hvale
Dolazi sa svojom nevernošću
Ništa mi ne saopštava
Ništa me ne pita

Njena su tumačenja opasna
Želi da budem iskren
Poverava mi neke stare uloge
Moja je uobrazila slomljena

Prilazi mi Ljubi me
Kakav nivo Izbegava unutrašnji monolog
Otvaraju se plodonosne tišine
Kakva osobost

Kiša Šuma Sećanja
Prilazimo reči Znojimo se
Konflikt Pomisao na baruštinu Orgazam
Kafkina Metamorfoza

Sutra će istina izgubiti ravnotežu
Imaćemo drage goste
Smeškaćemo se pred njima
Opštićemo kroz kašalj

OSETLJIVO I VLAŽNO

Šve je skriveno Viđeno Neviđeno
Nečuveno Materija i otrov
A kako pustinja ulazi u kuću
Ne mogu vam reći i ne mogu vam pokazati

Pojavljuje se bezbroj zona poistovećivanja
Neko drži ključ Zvučni i topao ključ
Čuje se tik tak av av ili ham ham
Sve postaje osetljivo i vlažno

Slika ostaje pričvršćena za unutrašnju
stranu korice
Na ramenu joj raste martovsko drvo
Iz bekstva usklika nešto se primiče vratima
I kuca i kuca i neko kaže Kucaš na
otvorena vrata

Šta ćemo sada

SAN OGLEDALA

Nema više ogledala
Gledamo se licem u lice
Prikujemo se o zid i o prepostavke
Opštimo Uzdijemo
Iza prirode pravog osećanja

Tražimo lik nestalog iz ogledala
Lik čutljivog naopakog i nemog

Pojavljuje se gola žena Umla
Traži ogledalo San ogledala
Sama je i kadra da učini grub pokret
Zna da nema više ogledala Zna sve što
jeste i što nije

Zgusnuta svetlost jučerašnjeg ogledala ulazi
kroz vrata
Iznenađuje me Pokazuje mi raznoliko
likove pesme
Podvrgava me magičnom diktatu
Skida mi prsten i pepeo sa ormana

ŽEDNA ZMIJA

Plamen Ptice i Tekst
Svi prilaze i pokazuju koru i iščeznu

Prvi poljubac Prvo veče
Sve je poznato Preplašena riba
Opetovanje Zagrada Smeđ
Sve osetljivo Zaboravljeni i nezadeljeno

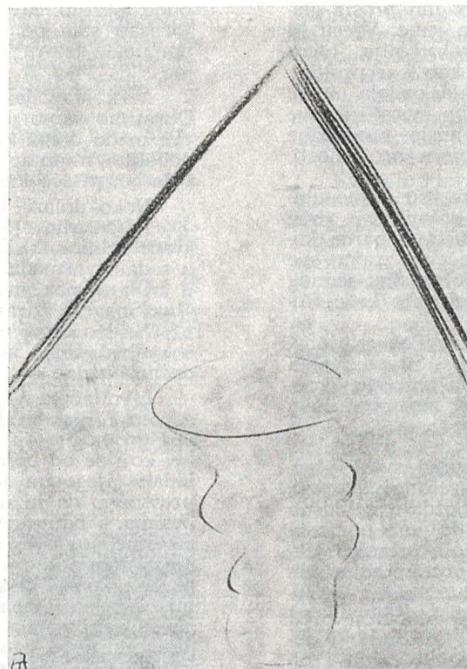
Gde smo se sreli žedna zmijo
Koji je smisao otvaranja i privlačnosti

ATRAKCIJA

Da te više ne pitam za mišljenje
Ni o toploti da te ne pitam
Pitanje je splasnuto

Nikome ne bih verovao
Budući tako sami Libidinozni
Bez reči Bez spekulativnog rasuđivanja
Bez želje za posedovanjem ideja

Kad gore Kad dole

likovni prilozi na stranama: 12, 13, 18, 34 i 36,
Andrej Tišma

OPUSTELA TVRĐAVA

Šta smo mogli da otkrijemo zajedno
Osim malo tuge i strasti
Nismo se mogli popeti iza zida
Nismo mogli da prodremo dublje u vulkan

O neograničenosti koja te tišti hteo sam
da doznam
O njem opustošenim tvrđavama

Prolazi vreme bez svesti i nužde
Tvoje kolebanje raste Požute svi lešnici

TOPLA VODA I ANATOMIJA

Bio sam blizu ponora
Rekli smo suviše Pokazali znoj
Nismo više pružili ruke od konoplje

Ostao sam sa prašinom knjiga
U meni se sve zaključalo
Sećanje Putovanje Bes

Nema više mira
Napolju se smrzla klepsidra
Ulazim u kupku samoglasnika Ona očekuje
čudo
Topla voda pokreće neke anatomske stvari

Predlaže mi da oputujemo kao negda
Predlaže mi da pišem na drugom jeziku
Vrata su vode otvorena kažem
Izadi iz vrata vode kaže
Nagovara me Vrača me u stvarnost

Reči su bile izrečene
Niko ne može više da ih širi
Ona pruža ruku držeći na dlanu lirske
terazije
Ruka je prva reč Prva je reč neumorna i
miomiritsna

LIMAN TRI

Sa mesečinom Zvezdama Sa starim
ludorijama
Ne može više da se razbije san
Smelost Elektronika Treći Liman
Ili poezija kao nauka

Kako će se približiti vrednosti
Koje će biti radno vreme redakcija
Literatura Budućnost Iskušenje i pad
Šta će reći sutra

Pojavljuje se žena sa gradskim
mogućnostima
Nema kontinuiteta između osećanja i stiha
Ko stavlja tačku

Skromnost Njeno stanje jedinke
Ne skromnost Ne to što se više voli Spirala
Novi ugao Liman tri

Nova pustolovina kaže žena
Novo odsustvo kaže žena
Govori o tome što je ne predstavlja
I beskraino je fina
Nije bez vidika Nema računica
Nova griza savesti kaže
Ne ne kažem

Podesićemo asimetrična čutanja
Podesićemo vlastitu energiju
Žena je gola i topla
Povijaju joj se kolena
Ne može više da se govori

GORI KERAMIKA

Mislim da ćemo se videti kasnije
Posle sudara ugaraka
Kad dogori keramika

Kako da ti kažem Kako da ti govorim
Kad se jezgro ne prikazuje
I ne ostavlja nas same sa stanjem duha

Svezaće još dva nova čvora
Baciće mrežu preko jutarnjih sanjarija
Kavez i papagaja stavljam na prozor
Evo šta radim

Zaustavljam se nasred tvrđave
Pored nas prolazi prašina Povredeni ukras
Zar je moguće da iščezne stvarni svet kaže
ona

Nije moguće kažem Videćeš da nije moguće
S rumunskog prevela: Florika Štefan